

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Psalm 77:9

Vergeet God genadig te zijn, of sluit Hij zijn barmhartigheid in toorn toe?

Bent u vertrouwd met die momenten zoals de psalmist ze hier beschrijft? Het gevoel alsof het lijkt dat je van het ene op het andere moment door God vergeten wordt, Hij er voor jou niet meer schijnt te zijn? Zijn genade en erbarmen voor jou - ondanks bidden, zoeken en kloppen - eensklaps onbereikbaar lijken? Je situatie volslagen onduidelijk en onzeker is geworden?

Iedereen kan geloven als de zon schijnt en er geen wolkje aan de hemel te bekennen is! Maar wat als plotseling de storm opsteekt, genadeloos gaat razen en de wind met hevige vlagen van moeilijkheden en tegenspoed giert en je bestaan teistert?

Dat alles negeren en doen alsof er niets aan de hand is, het je helemaal niet raakt, is dat reëel? Het kan natuurlijk zijn dat je leven zich kenmerkt door een geestelijk peil als dat van de psalmist van Psalm 46 die een schijnbaar onwrikbaar geloof heeft en zich van de genoemde elementen die op het leven kunnen inbeuken niets aantrekt. Maar in Psalm 77 ontmoeten we een psalmist, Asaf, die zelfs zover is 'afgezakt' (?) dat hij in vers 11 zegt: *Dit krenkt mij, dat de rechterhand des Allerhoogsten verandert.* Ofwel, hij deelt de geloofservaring van de psalmist van Psalm 46 allerminst...

Dat is nou de Bijbel.

Eerlijk, alle kanten weergevend en dat zonder een waardeoordeel uit te spreken! Beide 'ervaringen' krijgen volop de ruimte. Zo is herkennen mogelijk! Als alles wat het leven in negatieve zin kan bieden op je leven inbeukt en je hebt een geloof als dat van de psalmist van Psalm 46, geweldig! Een getuigenis! Maar als jij in dergelijke omstandigheden Asaf kunt aanvoelen, in hem een lotgenoot ziet, wees dan niet bang dat God van zijn troon valt omdat jouw geloof op zo'n moment volledig op de kop staat.

Toen C.S. Lewis zijn vrouw verloor aan kanker beschreef hij zijn ervaringen als volgt (vrij vertaald): *Ga naar God wanneer de nood je wanhopig maakt en alle andere hulp ijdel blijkt en wat vind je? Een in je gezicht dichtgeslagen deur en aan de binnenkant het geluid van een vergrendelen met dubbele grendels. Daarna, stilte. Je kunt je net zo goed omdraaien en weggaan.* Blasfemisch of realistisch? Plaats het in het licht van het voorgaande en zie de Bijbelse ruimte! Bovendien, evenmin als Asaf wendde Lewis zich van God af. Hij kwam er net als de psalmist met God doorheen! Te midden van alle pijn vond Lewis God, zó, dat hij menigeen inspireerde om de levenslijn niet los te laten maar stevig vast te houden. Vanaf vers twaalf kijkt Asaf in Psalm 77 naar hoe God in het verleden getuigenissen van zijn aanwezigheid en hulp heeft achtergelaten en dat hielp hem om aan God vast te houden.

Wordt uw of jouw bestaan op dit moment gekenmerkt door gitzwarte wolken, voel je je met Asaf verwant? Hou de levenslijn bij uitstek vast: het kruis, dat nederlaag leek maar overwinning bleek!

Het zijn bij uitstek de stormervaringen in het leven die geestelijke geloofsspierkracht doen ontwikkelen. Voor God is niets onmogelijk! Hij is en blijft in Jezus Christus genadig en vol erbarmen - mijn hoop!